

...SĂRBĂTOARE LA CONSTANȚA

Duminică, 3 iunie a.c., Teatrul din Constanța, care se numește acum „Ovidiu”, și-a sărbătorit 50 de ani de existență. A luat ființă în ianuarie 1951 și la 2 mai al aceluiași an a prezentat primul spectacol, *O scrisoare pierdută* de I. L. Caragiale, în regia lui Nicolae Kirițescu, cu actori provenind de la Teatrul Național din București și amatori talentați din oraș. În trupă figurau atunci Jean Ionescu, ani de zile director al instituției, apoi, Romeo Profit, împătimit secretar literar, debutantul Toma Caragiu și tânăra actriță Zoe Caraman, frumoasă și înaltă ca o colonadă, prezentă și astăzi în peisajul urbei. Au debutat aici, în stagiunile următoare, Liviu Crăciun, George Bănică, Ștefan Iordache, Daniela Anencov, prezenți cu fețe zâmbitoare și emoție la aniversare; au jucat, de-a lungul anilor, personalități de prestigiu ca Ileana Ploscaru, Virgil Andriescu, Lucian Iancu, Agatha Nicolau, Iolanda Copăceanu Mugur, Emil și Maria Sassu, Sandu Simonică, Romel Stănciugel, Emil Bărlădeanu, Alexandru Mereuță, Viorica Faina-Borza, Dan Herdan, Longin Mărtoiu, Eugen Mazilu, Titus și Elena Gurgulescu, Ana Mirena, Nina Udrescu, Diana Cheregi și actualii directori Vasile Cojocaru și Lică Gherghilescu. Au montat aici spectacole de răsunset: Val Mugur, David Esrig, Ion Maximilian, Gheorghe Jora, Silviu Purcărete (memorabile „seri de teatru antic”), Constantin Dinischiotu,

Anca Ovanez-Doroșenco, Dominic Dembinski, Cătălina Buzoianu, Alexa Visarion. Și-au lansat piese în premieră Dan Tărchilă, Ion Coja, Eugen Lumezianu. Trei sute de premiere în 50 de ani, turnee în Spania, Turcia, Bulgaria, Iugoslavia, 50 de premii și distincții. O excelentă mărturie editorială cuprinsă în volumul de peste 500 de pagini, *Thalia ex Ponto – la cumpăna dintre milenii*, alcătuit de secretarele literare Georgeta Mărtoiu și Anaid Tavitian, lansat acum, cum alte teatre mai fătoase n-au.

Dacă n-ar fi coincis cu suprapunerea a vreo trei festivaluri (mega-festivalul de la Sibiu, imediat Sfântu Gheorghe și Piatra Neamț), sunt convins că prezența invitațiilor și a criticilor ar fi fost ceva mai mare. Dar și așa, cu câți au fost, a fost o sărbătoare de suflet, marcată de nostalgii și emoții. O întâlnire prietenească dimineața, numită cam rece „colocviu”, dar transformată într-o plăcută rememorare a sfintelor clipe efemere petrecute pe scândura acestei scene, care parcă se încălzea și ea un pic, o festivitate omagială seara, când s-au acordat diplome de merit și onoare mai multor personalități care au slujit aici cu talent, angajați sau colaboratori. Vădit emoționați ei înșiși, Vasile Cojocaru și Diana Cheregi au înmănat aceste diplome, însoțite de flori și medalii, cu o distincție de duioșie ceremonială, care apropia sala de scenă, deși le despart aieva câteva trepte. Trepte de elevație spirituală, spre care urcăm oridecâte ori ne întind o mână generoasă artiștii ce oficiază aici și ne înalță, miraculos și binecuvântat, spre noi înșine!